

Журавли

Стихи: Расул Гамзатов
Музыка: Ян Френкель

Мне кажется порою, что солдаты,
С кровавых не пришедшие полей,
Не в землю нашу полегли когда-то,
А превратились в белых журавлей.

Они до сей поры с времен тех дальних
Летят и подают нам голоса.
Не потому ль так часто и печально
Мы замолкаем, глядя в небеса?

Летит, летит по небу клин усталый,
Летит в тумане на исходе дня,
И в том строю есть промежуток малый,
Быть может, это место для меня.

Настанет день, и с журавлиной стайей
Я поплыву в такой же сизой мгле,
Из-под небес по-птичьи откликая
Всех вас, кого оставил на земле.

The Cranes

Poem: Rasul Gamzatov,
Music: Yan Frenkel
English translation: Peter Tempest

I sometimes think that warriors brave,
Who met their death in bloody fight,
Were never buried in a grave
But rose as cranes with plumage white.

Since then unto this very day
They pass high overhead and cry.
Is that not why we often gaze
In silence as the cranes go by?

Across the weary sky they race
In the evening's dying glow I see
And in their ranks there is a space—
Perhaps they're keeping it for me?

One day I'll join the flock of cranes
With them I shall go winging by
And you who here on earth remain,
Will listen to my strident cry.

鶴

作詞: R.ガムザトフ
作曲: Ya.フレンケリ
訳詞: 中島章利

時々私は兵士たちのことを思う
血まみれの戦場から帰ることのなかった彼らのことを
兵士たちはいつか、わが大地で眠りについたのでなく
白い鶴に姿を変えたのだ、と

彼らはあれから今もずっと
飛び続け、私たちに空から話しかけている
そのせいではないだろうか、空を見上げて
幾度となく悲しげに私たちが押し黙るのは?

空を飛んで行く 疲れた楔形の群れが
夕暮れの霧の中を飛んで行く
その列の中にある小さな隙間は
もしかすると、私が入る場所なのかもしれない!

いつの日か私も鶴の群れと一緒に
この青灰色のもやの中を飛んで行く日が来る
空から鳥のように声をあげながら
地上に残る人々みんなと別れていくのだ

Đàn sếu

Thơ: Rasul Gamzatov
Nhạc: Yan Frenkel
Dịch: Nguyễn Đình Đăng

Tôi thường nghĩ đôi khi bao người lính
Không trở về từ bãi chiến trường xa
Đã chẳng chịu vùi thân trong lòng đất
Mà hiện hình thành sếu trắng bay qua.

Từ thuở ấy đến giờ bao năm tháng
Sếu vừa bay vừa thẳng thốt gọi ta
Có phải vậy mà ta thường lặng lẽ
Ngước mắt buồn nhìn trời thăm bao la?

Bay bay mãi ôi cánh chim vẫy mời
Xuyên sương mù, ngày sẽ lụi tàn thôi
Giữa bầy sếu chợt hé ra khoảng nhỏ
Phải chăng là một chỗ để cho tôi?

Rồi sẽ tới cái ngày tôi cùng sếu
Trôi giữa màu xanh thắm của thiên thu
Từ mây trắng cất tiếng chim tôi gọi
Những bạn bè trên mặt đất âm u.